

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Floriilor

Învierea cea de obște mai înainte de Patima Ta încredințând-o, pe Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând, Ție, biruitorului morții strigăm: Osana, Celui dintru înălțime ! Bine ești cuvântat, Cel ce vii întru numele Domnului !

Intrarea Domnului în Ierusalim – icoană de pe Catapeteasma Bisericii Toma Cozma

PROGRAM RELIGIOS ÎN SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

- ❖ **Duminica Floriilor** 20.04.2003 – ora 18.00 – DENIE
  - ❖ **LUNI** 21.04.2003 - 8.00 – 12.00 – Spovedanie și Împărtășanie
- 18.00 – 20.00 – DENIE
  - ❖ **MARȚI** 22.04.2003 - 8.00 – 12.00 – Spovedanie și Împărtășanie
- 18.00 – 20.00 - DENIE
  - ❖ **MIERCURI** 23.04.2003 - 8.00 – 12.00 – Spovedanie și Împărtășanie
- 18.00 – 20.00 – DENIE
- Sfânta Liturghie întru cinstitirea Sf. Mare Mucenic Gheorghe se oficiază împreună cu slujba Duminicii Floriilor, conform recomandărilor tipicului bisericesc pentru situația în care această sărbătoare cade în primele patru zile din Săptămâna Patimilor.
- ❖ **JOI** 24.04.2003 - 8.00 – 12.00 - Liturghie și pomenirea morților
- 18.00 - 22.00 – DENIA CELOR 12 EVANGHELII
  - ❖ **VINERI** 25.04.2003 – **ZI ALITURGICĂ** – NU SE ÎMPĂRTĂȘEȘTE
- 10.00 – 11.00 – SLUJBA SF. AER – Vecernia punerii în mormânt
- 18.00 – 22.00 – DENIA PROHODULUI DOMNULUI

Săptămâna Patimilor Domnului ne pune în față Jertfa Sa pe Cruce, nu ca pe o înfrângere a Binelui, ci ca pe o biruință asupra răului, Calea care merge prin Jertfă spre Înviere. Această săptămână ne cheamă la cercetarea lăuntrică, la luptă cu răul din noi înșine, la biruință asupra patimilor și păcatelor care ne degradează ființa și la viețuire în duhul lui Hristos.

EVANGHELIA ZILEI IOAN XII, 1-18

- 1) Deci, cu șase zile înainte de Paști, Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care îl înviase din morți.
- 2) Și I-au făcut acolo cină și Marta slujea. Iar Lazăr era unul dintre cei ce ședea cu El la masă.
- 3) Deci Maria, luând o litră cu mir de nard curat, de mare preț a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul capului ei, iar casa s-a umplut de mirosul mirului.
- 4) Iar Iuda Isarioteanul, unul dintre ucenicii Lui, care avea să-L vîndă, a zis :
- 5) Pentru ce nu s-a vîndut mirul acesta cu trei sute de dinari și să-i fi dat săracilor ?
- 6) Dar el a zis aceasta nu pentru că îi era grijă de săraci, ci pentru că era fur și, avînd punga, lua din ce se punea în ea .
- 7) A zis deci Iisus: Las-o, că pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat.
- 8) Că pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.
- 9) Deci mulțime mare de iudei au aflat că este acolo și au venit nu numai pentru Iisus, ci ca să vadă și pe Lazăr pe care-l înviase din morți.
- 10) Și s-au sfătuit arhieriei ca și pe Lazăr să-l omoare.
- 11) Căci, din cauza lui mulți dintre iudei mergeau și credeau în Iisus.
- 12) A doua zi, mulțime multă, care venise la sărbătoare, auzind că Iisus vine în Ierusalim,
- 13) Au luat ramuri de finic și au ieșit întru întâmpinarea Lui și strigau :Osana ! Binecuvîntat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel !
- 14) Și Iisus, găsind un asin tînăr, a șezut pe el, precum este scris :
- 15) “ Nu te teme, fiica Sionului! Iată Împăratul tău vine, șezînd pe mînzul asinei “ .
- 16) Acestea nu le-au înțeles ucenicii Lui la început, dar cînd S-a preaslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea erau scrise pentru El și că acestea I le-au făcut Lui .
- 17) Deci da mărturie mulțimea care era cu El, cînd L-a strigat pe Lazăr din mormînt și l-a înviat din morți
- 18) De aceea L-a și întâmpinat mulțimea, pentru că auzise că El a făcut minunea aceasta

Exegeză la Evanghelia zilei

Suntem în Duminica Floriilor, în Duminica Intrării Domnului în Ierusalim, Duminică ce s-a întipărit în sufletele noastre ca o sărbătoare luminoasă, ca o sărbătoare verde și biruitoare. Și cu toate acestea, să știți că în această Duminică începe, de fapt, Săptămâna Patimilor Mântuitorului .

E un lucru de mare preț să ne oprim pe marginea acestui drum al patimilor Mântuitorului, pentru a ne gândi la aceste patimi, pentru a descoperi în ele tot ce a pus Dumnezeu mântuitor pentru noi. De aceea și noi vom trăi această săptămână a patimilor Mântuitorului, oprindu-ne neconținut și cugetând asupra lor și rugându-ne lui Dumnezeu să ne descopere înțelesul lor cel minunat pentru mântuirea noastră.

Evangheliile ne povestesc că Domnul a plecat din Betania, care e satul lui Lazăr cel înviat a patra zi din morți și al surorilor sale, Marta și Maria. Betania devenise un punct de atracție foarte puternic pentru toată lumea care venise în Ierusalim, pentru a serba Paștile evreilor, de care îi mai despărteau doar 6 zile. Vestea că Domnul înviase pe Lazăr într-un chip atât de extraordinar se dusese ca fulgerul în toate părțile. Și veneau acum zeci, sute, mii de oameni, veneau din Ierusalimul cel plin de lume, la Betania, ca să-L vadă pe Iisus și pe Lazăr cel înviat din morți.

Și Domnul a ales momentul acesta, ca să înceapă drumul patimilor Sale.

Mai întâi, Domnul a dat poruncă ucenicilor Săi să se ducă într-un sat care era între Betania și Ierusalim și se chema Betfaghe. Să se ducă în acest sat și să ia de acolo un mânz de asină, care îi era Lui de folos, pentru a-Și face intrarea în Ierusalim: *"Duceți-vă în acel sat, care e înaintea voastră; intrând acolo, veți găsi o asină legată, împreună cu mânzul ei; dezlegați-o și aduceți-o la Mine. Și dacă vă va zice cineva ceva, veți spune că-i trebuie Domnului "* . Trimișii au făcut întocmai cum le-a spus Domnul: au găsit animalele legate afară lângă poartă ,în satul Betfaghe, și le-au dezlegat. Ce faceți ? i-au întrebat stăpânii animalelor, pentru ce dezlegați voi acest mânz ? Iar ucenicii au zis: Domnul are nevoie. Și astfel au venit ucenicii cu acest mânz de asină și cu mama lui, au pus pe mânz hainele lor, iar Domnul s-a așezat pe ele.

O mulțime imensă venise din Ierusalim să-L vadă pe Mântuitorul și pe Lazăr. Toată această mulțime era acum împreună cu Mântuitorul și vestea că El vrea să intre în Ierusalim se transmisese în toată cetatea. Și oamenii din Ierusalim, când au auzit că vrea să intre profetul cel mare, despre care auziseră vorbindu-se multe lucruri minunate, alergară întru întâmpinarea Lui.

Tot orașul era plin, nu numai de locuitorii lui, ci era plin de locuitori din toată țara. Ba încă și de dincolo de hotarele țării veneau evrei, ca să serbeze Paștele, de multe ori cu mai mult de zece zile înainte. Așa încât Ierusalimul gema de lume și vă puteți închipui cât de mare trebuie să fi fost mulțimea aceasta, care Îl înconjura pe Mântuitorul, precum și ceata celor care au venit din Ierusalim ca să-L vadă. Un mare entuziasm, o mare însuflețire a pus stăpânire pe această mulțime: unii tăiau ramuri de arbori și le așezau pe cale; alții purtau în mâini ramuri de finic. Și toți au început să aducă, cu glas puternic, laude lui Dumnezeu, în amintirea tuturor minunilor ai căror martori fuseseră:

" Osana! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel ! :"

Mântuitorul a ales să vină pe un mânz de asină , pentru că El a vrut să pună în acest simbol un adevăr fundamental al Evangheliei Lui, și anume că ***El e împăratul păcii***. Asinul e un animal smerit, care nu poate fi folosit decât pe timp de pace, numai în lucrări de pace, pe când calul și catârul sunt folosiți în război. Mântuitorul deci nu la întâmplare a făcut această alegere. Domnul Iisus a venit și a realizat pacea. El a venit să împace pe om cu Dumnezeu. Cum ? Luând asupra Lui păcatul nostru, al tuturor. Ispășindu-l El în locul nostru, al tuturor. Astfel a adus Hristos pacea între oameni și Dumnezeu. Această pace pe care a adus-o Domnul Iisus, pe cruce, nu pătrunde în sufletele noastre ***decât în clipa în care credem*** . Căci dacă nu crezi în jertfa lui Hristos, de voie, rămâi tot în păcatele tale, tot în război cu Dumnezeu.

TRADIȚII CREȘTINEȘTI LA FLORII

De Florii se aduc ramuri de salcie înverzită și înflorită care se sfințesc prin stropire cu aghiazmă și se împart tuturor credincioșilor dimineața, la slujba Utreniei .Credincioșii le vor ține în mâini pe tot parcursul Sfintei Liturghii iar la sfârșitul slujbei le vor duce acasă și făcând coronițe le vor pune la icoane. Astfel ,și creștinii de azi întâmpină pe Iisus cu ramuri înverzite și înflorite.

Fiind o sărbătoare mare, de Florii este dezlegare la pește, untdelemn și vin.

TAINA SFINTEI SPOVEDANII

- *Ce înțelegem prin taina Sfintei Spovedanii, numită și taina Pocăinței sau a Mărturisirii ?*

Înțelegem mărturisirea curată, cu credință, cu smerenie și căință a tuturor păcatelor la duhovnic, cu hotărârea de a nu le mai face, după care se rânduiește celui ce se spovedește canon de ispășire și i se dă dezlegare și iertare de păcatele mărturisite. Această taină iartă toate păcatele pe care le face creștinul de la Botez; și de la ultima spovedanie până în clipa mărturisirii. De aceea Spovedania sau Mărturisirea se mai numește și **al doilea botez**. Ea a fost întemeiată de Mântuitorul nostru Iisus Hristos, după înviere, prin cuvintele adresate Sfinților Apostoli : *“Luați Duh S fînt; căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate și căroră le veți ține, vor fi ținute”* (Ioan 20, 22-23).

- *De câte ori pe an și când anume trebuie să ne spovedim ?*

După tradiția Sfintei Biserici, creștinii trebuie să se spovedească de patru ori pe an, în cele patru posturi; iar călugării, preoții, bolnavii, bătrânii și cei mai râvnitori se spovedesc mai des. În unele mănăstiri spovedania se face săptămânal, vinerea, după rînduiala vieții monahale. În general nu este o dată fixă pentru spovedanie. Fiecare se spovedește cât mai regulat posibil, când îl muștră conștiința pentru păcatele făcute și când se simte pregătit sufletește.

- *Care sînt condițiile obligatorii ale adevăratei spovedanii ?*

Pentru ca spovedania să fie primită la Dumnezeu, trebuie să fie făcută **sincer** și de **bună voie**; să fie completă, adică să mărturisim toate păcatele făcute din copilărie și de la ultima spovedanie, iar nu numai o parte din ele, oricât ne-am rușina pentru ele; să fie **secretă** făcută în taină, individual, iar nu în bloc, adică în comun; să fie făcută cu multă **umilință și zdrobire de inimă**, iar credinciosul să promită că **părăsește păcatul** și primește **canonul** dat de duhovnic. Dacă toate aceste condiții sînt împlinite, numai atunci duhovnicul face dezlegarea păcatelor cu mâinile pe capul celui ce se mărturisește. Fără aceste condiții obligatorii, spovedania nu este făcută canonic și nu are valoare harică, iar omul nu poate fi dezlegat de păcate.

- *Cum trebuie să se pregătească credincioșii pentru Spovedanie ?*

Fiecare creștin este dator să-și noteze în liniște pe hârtie toate păcatele făcute de la ultima spovedanie și pe care le-a uitat sau și le-a amintit în viață. Spovedania se face cu post, în biserică, în fața icoanei Mântuitorului, după ce preotul citește molifta (rugăciunea) de spovedanie. După ce credinciosul își citește păcatele notate, ca să nu fie uitate, preotul este dator să-l întrebe și el de unele păcate, mai ales de cele mari, care sunt mai greu de mărturisit. Creștinii se pregătesc și postesc înainte de spovedanie, iar după ce se mărturisesc și primesc canon și dezlegare, se închină în biserică, fac o rugăciune de mulțumire lui Dumnezeu, iau ce le dă preotul - Aghiazmă Mare sau Împărtășanie - și anaforă și se reîntorc la casele lor.

- *Păcatele spovedite o dată trebuie mărturisite de mai multe ori la duhovnic ?*

Păcatele o dată mărturisite cu căință și pentru care s-a făcut canon, nu se mai repetă la spovedanie, căci sunt dezlegate. Dacă cineva este încă muștrat de conștiință pentru un păcat, sau nu l-a mărturisit complet, sau n-a făcut canon pentru el, sau l-a repetat din nou, el trebuie să-l mărturisească din nou și să ceară canon mai aspru pentru acel păcat, mai ales pentru păcatele mari.

- *Când totuși este dator creștinul să-și mărturisească din nou toate păcatele ?*

Când se duce la alt duhovnic, pentru a-i cunoaște starea lui sufletească și a-l ajuta să se izbăvească de patimile care îl robesc de multă vreme și nu poate scăpa de ele.

- *Noul duhovnic poate anula canonul dat de alt duhovnic ?*

Nu, niciodată . Canonul dat de un duhovnic poate însă fi mărit de altul, dacă creștinul este încă stăpânit de grele păcate.

- *În ce condiții creștinul își poate schimba duhovnicul ?*

Dacă duhovnicul cuiva a decedat sau dacă cineva nu este mulțumit cu duhovnicul său pentru că nu-l spovedește cu răbdare, după canoane, și nu-i dă canon mai aspru, ba încă îi mai dă voie să se împărtășească, în aceste cazuri, creștinul își poate schimba duhovnicul. De asemenea, cineva își poate alege alt duhovnic, dacă este rudă cu preotul din sat, sau dacă unii creștini nu au evlavie la preotul lor, ori s-au smintit de el, ei pot să se ducă la alt duhovnic, după cum îi îndeamnă Duhul Sfânt. Numai să asculte de el ca de Hristos și să-și mărturisească curat toate păcatele. Cel mai bine și canonic este ca fiecare creștin să se spovedească la preotul parohiei respective rînduit de Dumnezeu, căci toți preoții au același har.

Arhim. Ioanichie Bălan - Călăuza ortodoxă în Biserică

Noi, oameni

Noi, oameni fără rost,
Noi, demoni muritori,
Ne amintim
De-o zi în care-am fost,
Ca Iuda, trădători...
O zi în care din pustiu
S-au spart în lacrimi ploii...
Noi, oameni... noi.

Cerul nu mai ascunde acum
Furie și durere în adevăr,
Iar stelele ce-mprăștie lumina
Pe drum
Alung' a nopții rece adiere...
Miroase iar a flori de măr...
Pentru a nu știu câta oară
Am fost iertați de-a noastră vină
Și-i iarăși primăvară...

Noi, rai pierdut în infinit,
Noi, demoni efemeri,
Ne amintim din nou
De Cel ce a murit
În chinuri...
Răstignit...
De noi...
De oamenii pe care i-a iubit
Ca om...
Rămâne pentru noi doar...
Un erou ?
...Atât ?

Atâta prețuim la El ?
Faptul că moare ?...
Dar nu... eroii sunt eroi.
IISUS
E ÎNSUȘI DUMNEZEU
Iar noi...
Noi, OAMENI... noi
Suntem prea mici pentru a fi
...Măcar eroi...

Ana-Maria Parasca

În ultima săptămână a Postului Mare creștinii se pregătesc a cinsti cel mai însemnat eveniment din istoria Mântuirii și anume Patimile și Învierea din morți a Mântuitorului Hristos.

De aceea, slujbele religioase din Săptămâna Mare sau Săptămâna Patimilor, cum este numită perioada de la Duminica Floriilor până la Duminica Paștilor, îmbracă o bogăție poetică cu profunzimi dogmatice nemaîntâlnite în vreo altă perioadă a anului liturgic. Imne, cântări, lecturi, toate pregătesc pe cei credincioși să trăiască evenimentul Patimilor lui Hristos și să primească “bunavestire” a Învierii Domnului ca premisă a propriei lor învieri.

Între acestea se află și slujbele numite DENII, săvârșite la noi seara, deși ele au rânduiala unor slujbe de dimineață. Începând din seara Duminicii Floriilor, ele continuă până în Vinerea Mare și au, în afara cântărilor speciale pentru fiecare din zi, lecturi din Evanghelii. În chip deosebit se remarcă Denia de miercuri, în care se face amintire de Cina cea de Taină în cadrul căreia Domnul Hristos a instituit Sfânta Euharistie, Taina unirii cu Hristos - sub forma pâinii și a vinului - și Denia din Joia Mare sau a celor 12 Evanghelii, care istorisesc Patimile Domnului de la Cina cea de Taină, la rugăciunea cea mare a lui Iisus, prinderea, judecarea, osândirea, răstignirea și punerea în mormânt. După cea de-a cincea Evanghelie, se scoate în mijlocul bisericii Crucea Răstignirii, ca o reeditare a drumului crucii, cântându-se “Astăzi s-a spânzurat pe lemn Cel ce a spânzurat pământul pe ape ...”

Vineri seara este Denia Prohodului Domnului, momentul culminant al Săptămânii Patimilor, după ce, la prânz, în cadrul vecerniei, s-a scos în mijlocul bisericii “Sfântul Epitaf”, adică icoana ce reprezintă coborârea de pe cruce și punerea în mormânt a Domnului Iisus. La denie în fața sfântului epitaf se cântă Prohodul Domnului - lunga cântare de îngropare, după care preoții și credincioșii înconjoară biserica, purtând pânza “Sfântului Epitaf” spre a-l depune la revenirea în biserică pe masa sfântului altar. Acolo va rămâne vreme de 40 de zile, până la sărbătoarea Înălțării Domnului.

Trebuie remarcat că deși deniile, ca și toate celelalte slujbe religioase din Săptămâna Mare, sunt închinare suferințelor Mântuitorului Hristos, toate au o puternică notă de speranță, auzindu-se adesea invocarea “arată nouă și slăvita Înviere”, întrucât mormântul nu a putut reține pe însuși Creatorul vieții care S-a întrupat, a pățit, a murit și a fost îngropat pentru ca omul să capete puterea de a deveni cu adevărat OM, a se îndumnezei cum spun Părinții Bisericii.

Suferința liber-acceptată de către Dumnezeu-Omul Iisus Hristos a fost singura cale prin care omul se putea întoarce la Creatorul său, Cel care, fiind iubirea jertfelnică, “atât de mult a iubit lumea încât pe Însuși Fiul său L-a dat pentru mântuirea ei”.

“Mântuitorul vine călare pe asin, blând și smerit, iar mulțimea îl întâmpină ca pe un biruitor, cu ramuri și cu aclamații. Cele două atitudini – smerenia și biruința – sunt strâns legate împreună: adevărata biruință, adevărata putere, numai smerenia o dă, precum ne-a arătat-o însuși Domnul”

Protos. Petroniu Tănase – Schitul românesc Prodromul, de la Sf. Munte Atos